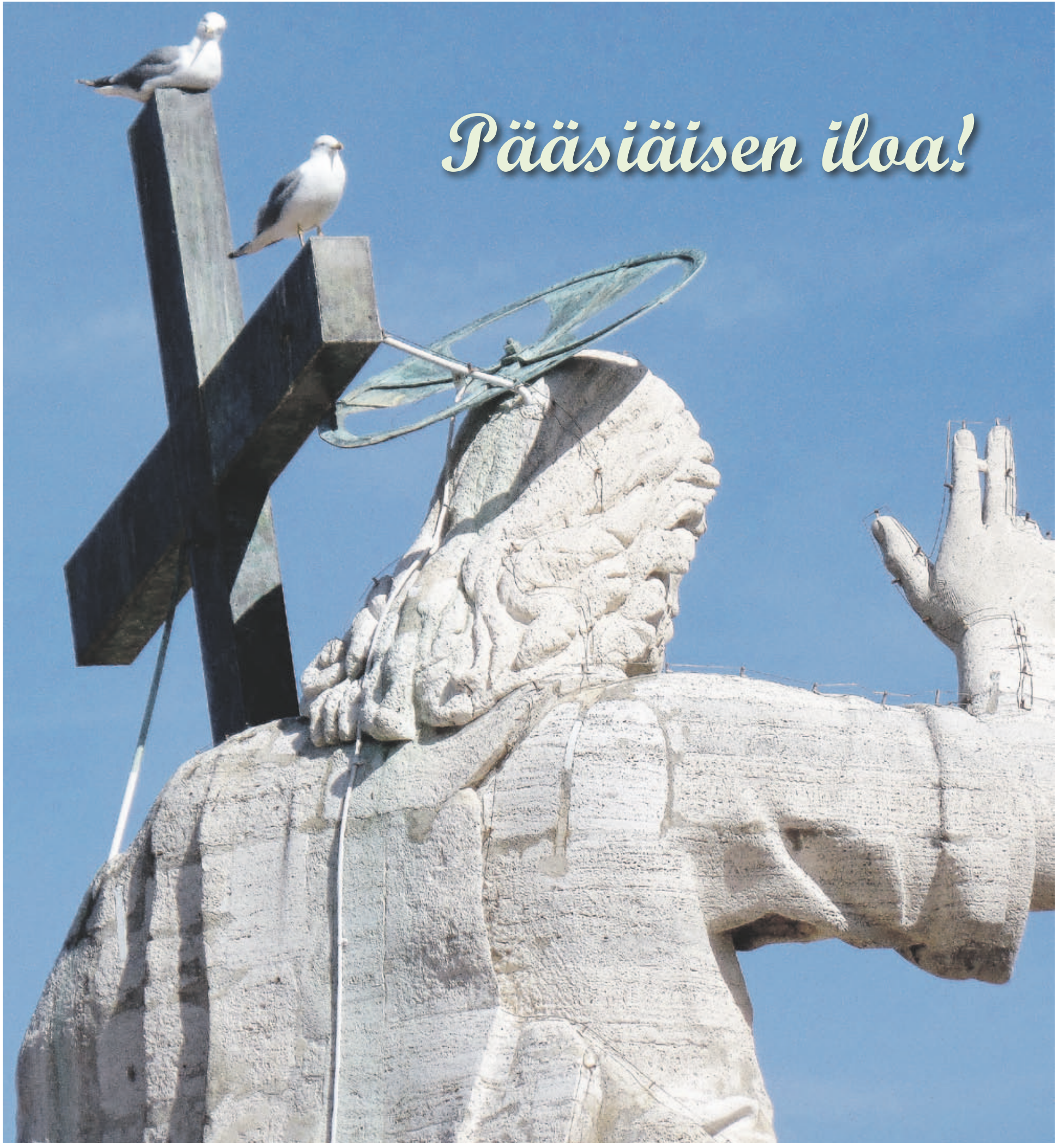

Forssan - Jokioisten - Tammelan seurakuntalehti

HUHTIKUU 2017

Pääsiäisen iloa!

Tässä lehdessä mm:

- ◆ Pääsiäisnäytelmä Forssassa ◆ Luther rakasti musiikkia
- ◆ Juha Koivulahti on Tammelan uusi kirkkoherra ◆ Jokioisilla viihdytään perhekerhossa
- ◆ Emmauksen tiellä on arki ◆ Tietoa seurakuntien pääsiäisen ajasta

PÄÄKIRJOITUS:

Esa Löytömäki
kirkkoherra

Päästään pääsiäiseen

”Senkin mämmikoura”, sanotaan ihmiselle, joka pudottelee tavaroita. Ehkä sanonnan keksijä ei pitänyt mämmistä. Mämmi on suomalaisten herkku, joka on ulkomaalaiselle ihmetys. Sen tausta on happamattomassa leivässä, jota Israelin kansa söi Egyptin orjuudesta vapautuessaan. Mämmi on suomalainen sovellus siitä. Kristillisen pääsiäisen tausta on juutalaisessa pääsiäisessä, jossa muistellaan orjuudesta vapautumista ja matkaa kohti luvattua maata.

Ehkä suurempi vaikutus on sillä, että vietämme sunnuntaita pyhäpäivänä. Se tuli tärkeäksi päiväksi Jeesuksen ylösnousemuksen päivänä. Juutalaisen sapatin, joka oli lauantaina, sijalle tuli sunnuntai, jolloin varhaisena aamuna tapahtumat lähtivät vyörymään tyhjän haudan luota ja ylösnouseen Kristuksen kohtaamisen myötä.

Monia muitakin pääsiäisen liittyviä tapoja tunnemme. Pääsiäismuna on toisaalta hedelmällisyyden ja toisaalta ylösnousemuksen vertauskuva. Ystävämme ortodoksit maalaavat taidokkaita munia kertomaan, että kuten munasta kuoriutuu uusi elämä, niin Kristus voitti kuoleman vallan.

Pääsiäinen on oikeastaan kristinuskon syntyhetki, lähtölaukaus ja historian taitekohta. Ikuisen elämän toivo, usko taivaaseen tai elämän jatkumiseen kuolemanjälkeen ovat kaikkialla maailmassa ihmisten ajatuksissa ja uskossa mukana. Kaikissa uskonnoissa ja kansanuskossa etsitään sitä, että on olemassa parempi paikka, jossa vääryydet oikaistaan ja sairaudet ovat poissa. Kristillisen uskonkin mukaan pääsiäinen on keskus, jota ilman uskomme on turhaa.

Raamatun kertomuksissa kriittistäkin tutkijaa vastaan tulee taitekohta, jossa pelokkaista Jeesuksen oppilaista tuli Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen rohkeita todistajia, jotka lähtivät kertomaan sanomaa eri puolille Rooman valtakuntaa henkensä uhallakin. Jotakin selittämätöntä tapahtui, joka muutti ihmisiä.

Tämä pääsiäisen perusihme on selittämätön ja yli järjen käyvä asia. Viimeisten tutkimusten mukaan suomalaisista kolme neljäsosaa ajattelee, ettei voi tietää, mitä kuoleman jälkeen on. Silti samalla puolet uskoo, että jotakin on. Usko ei ole ihan muotilistan kärjessä. Suurella osalla on silti ajatus: ”Jos kuitenkin..”

Suomalainen usko on karua ja konstailematonta. Meillä eivät värikkäät kulkueet täytä katuja hiljaisella viikolla, kuten vaikka Espanjassa, jossa asuin jonkin aikaa. Maailman lähes laiskimmat kirkossa kävijät kuitenkin tunnustavat uskonsa juuret, kun on tarve. Joka neljäs rukoilee päivittäin. Oman uskomme perusasioita on kuitenkin hyvä tuntee muulloinkin kun keskustellaan suvirrestä. Usko ja järki eivät ole vastakohtia. Ihminen tarvitsee kokemusta, että hänet nähdään ja hyväksytään. Pääsiäinen on Jumalan viesti: sinä olet tärkeä.

Kaikkea ei käsitä eikä osaa selittääkään, mutta pidän kiinni siitä, mikä kestää. Tänä pääsiäisenä syön mämmiä, herään aikaisin pääsiäisaamuna ja aukaisen suklaamunia, sillä Kristus on totisesti ylösnoussut!

Semana santa – pyhä viikko

Ihmiset ryhmittyyvät katujen varsille illan hämärtyessä. Mukana on paikallisia asukkaita ja turisteja, jotka tietävät näkevänsä jotakin ainutlaatuista. Paikalliset ovat valmistautuneet tähän jo pitkään ja ovat joka vuosi mukana. Kohta ensimmäinen ryhmä tulee mukanaan iso veistos neitsyt Mariasta. Vielä isompaa Kristus-hahmoa työnnetään isolla kärryllä. Mukana on pyhimysten kuvia ja tunnistan myös tutun kirkon hahmon Franciscus Assisilaisesta. Ollaan Teneriffalla Puerto de la Cruzissa. Sama perinne on ympäri Espanjaa ja etelä-Euroopassa katolisissa maissa.

Kulkeuen järjestävät satoja vuosia sitten perustetut maallikkojärjestöt, joiden tärkein tarkoitus on säilyttää katolisia perinteitä. Pyhät kuvat Jeesuksesta, Mariasta ja pyhimyksistä olivat paras tapa esittää uskonnon viestiä lukutaidottomalle kansalle. Aateliset, porvaristo, taiteilijat ja käsityöläiset olivat täyttäneet katedraalien sivukappelit taideteoksilla. Monet patsaat ja veistokset nostettiin kirkosta kantajien voimin kulkueisiin, jossa nuoret miehet kantavat niitä kunniatehtävänä olallaan tai työntävät isoissa kärryissä. Lapset kulkevat vanhempiensa mukana hartaina, rummut lyövät tahtia ja puhalinorkesterit soittavat surumusiikkia.

Pyhiin kuvien jälkeen tulevat katuvaiset, penitentes. Heitä kutsutaan myös nimellä nazarenos, nasaretilaiset. He kantavat edessään lähes metrin pituista kynttilää. Penitentes viittaa rippiin ja osallistujat tavallaan katuvat ja sovittavat syntejään. He ovat pukeutuneet kaappuihin ja suippokärkisiin kasvot peittäviin huppuihin, sillä katumus on kadullakin yksityistä. Sama suippokärkinen huppu, jossa on vain silmille reiät, on monelle suomalaiselle tutumpi yhdysvaltalaisen rasistisen järjestön, Ku klux klanin, tunnusmerkkinä. On epäselvää, lainasiko Ku klux klan hupun espanjalaisesta perinteestä.

Myöhemmin yössä näkee ihmisiä, jotka ovat riisuneet huppunsa ja niiden alta paljastuu ihan tavallisen näköisiä miehiä ja naisia. Kulkueessa yksi huppupää kantaa sylissään nukkuvaa pikkulasta.

Televisiossa seurataan myös kulkueita joka ilta. Kulkueet vetävät minuakin mukaansa ja seuraan Jeesuksen ristintietä. Pitkäperjantai on kaikkein vaikuttavin ja tuntuu kuin ihmiset pidättäisivät hengitystään. Pääsiäisaamuna aikaisin jo viideltä sitten naisten kulkue aloittaa juhlan. Seuraavat kulkueet päivällä ovat vapautuneempia ja kasvoiltaan loistaa iloa riemua niin kulkueissa kuin katujen varsilta. Samat veistokset ja taideteokset ovat vastassa tapahtuman jälkeen kirkkoissa, joihin kansa kokoontuu. Semana santa – pyhä viikko, on kuljettanut ihmisiä Jeesuksen jalanjäljissä pääsiäiseen.

Teksti ja kuvat: Esa Löytömäki

Forssan – Jokioisten – Tammelan seurakuntalehti

Päätoimittaja: Esa Löytömäki, esa.loytomaki@evl.fi

Toimitussihteeri: Sirpa Koivulaakso, sirpa.koivulaakso@evl.fi

Sivunvalmistus: Tuula Koivula/Forssa Print

Paino: Alma Manu, 2017

Kannen kuva: Vatikaanin Pietarinkirkon katolta, Esa Löytömäki

Martti Luther ja musiikin voima

Luther ja vaimonsa Katharina von Bora.

Muistan parinkymmenen vuoden takaisen syntymäpäiväkäynnin Forssassa. Olin onnittelemasta muistisairasta ikäihmistä. Esittäydin seurakunnan pastoriiksi ja onnittelin häntä. Syntymäpäivän kunniaksi lauloimme yhdessä virren. Hän lauloi virren täydellisesti ulkomuistista. Virren jälkeen hän kysyi minulta: ”kukas te olette?” Esittelin itseni uudelleen ja lauloimme toisen virren, jonka hän lauloi edelleen virheettömästi ulkomuistista. Ja taas virren jälkeen sain kertoa kuka minä olen. Tapaus kertoi musiikin valtavasta voimasta: lapsena opitut virret painuvat syvälle muistiin ja säilyvät siellä silloinkin, kun muut asiat ovat muistista pyyhkiytyneet. Sitä suurempi sääli on, ettei virsien opettelu ole nykyään itsestään selvää.

Kristillinen kirkko on laulanut aina. Kun evankeliumit kertovat kiirastorstai-illan tapahtumista, mainitaan, että Jeesus lauloi opetuslastensa kanssa kiitosvirren ennen kuin

he lähtivät Öljmäelle. Paavali kehottaa Kolossalaisia: ”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana, opettakaa ja neuvoakaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämässänne.” (Kol.3:16)

Vaikka musiikki on ollut aina osa kristillistä jumalanpalvelusta, siihen on aina kohdistunut myös epäilyksiä. Kun Paavali kehottaa laulamaan Jumalalle sydämessä, jotkut kirkkoisät vetivät siitä sen johtopäätöksen, että laulamisen täytyy tapahtua enemmän sydämellä kuin suulla. Äärimmäinen tulkinta, jonka mukaan suulla ei pitäisi laulaa ollenkaan, ei saanut merkittävää kannatusta koskaan. Ero hengellisen ja maallisen musiikin välillä tehtiin jo varhain, ja tietyt musiikkityylit ja instrumentit tuomittiin kristityille sopimattomiksi. Iäkkäämmät seurakuntalaiset muistavat, miten lyhyt aika on siitä, kun haitaria tai kitaraa ei hyväksytty

kirkossa soitettavaksi. Antiikin aikana monet soittimet toivat mieleen pakanalliset uhrime-not: Klemens Aleksandrialainen paheksuu kristittyjä, jotka kirkosta tultuaan viihdyttävät itseään kuunnellen jousi- ja puhallinmusiikkia, jota käytetään epäjumalien palveluksessa.

Kuitenkin rohkeita uudistajia on ollut aina. Efraim Syyrialainen laati 300-luvulla kristillisiä hymnejä. Sävelmät hän otti harhaopettaja Bardaisanilta, joka levitti omaa oppiaan laulujen muodossa. Vaikka sävelmien alkuperä oli monien mielestä arveluttava, Efraim otti ne oikean opin käyttöön. Idässä kirkkokansa alkoi laulaa tropareita, lyhyitä ja mieleen jääviä laulun pätkiä. Kansa rakasti niitä, mutta papit painoivat jarrua niin kauan kuin jaksoivat. Tropareista tuli keskeinen osa ortodoksista kirkkomusiikkia. Kun laulamme virttä 90 ”Kristus nousi kuolleista” ja ajattelemme, että tämä pääsiäistropari edustaa muuttumattonta ortodoksista perinnettä, kannattaa muistaa, että kirkkoisä Johannes Krysostomos olisi inhonnut sitä sydämensä pohjasta.

Uskonpuhdistuksen aikana musiikin merkitys nousi jälleen tapetille. Lutherin virret olivat hänen tuotantonsa suurimpia hittejä. Niitä laulettiin Espanjassa asti, niin että paikalliset kirkonmiehet pelkäsivät koko Euroopan kääntyvän luterilaisuuteen. Pelko oli ennenaikainen ja aiheeton, mutta kertoo musiikin suuresta voimasta.

Lutherin aikainen mandoliini. Luther itse soitti luuttua.

Tätä musiikin voimaa Luther arvosti suuresti, ja halusi nähdä rakastamansa ”rouva Musican” erityisesti evankeliumin palveluksessa.

Lutherin ehdoton rakkaus musiikkiin ja vilpiton luottamus sen ilahduttavaan voimaan näkyy erityisen selvästi, kun vertaillaan häntä muutamiin muihin uskonpuhdistajiin. Lutherin työtoveri Andreas Karlstadt johti reformaatiota Wittenbergissä, kun Luther joutui olemaan poissa kaupungista valtakunnankirouksen vuoksi. Karlstadt halusi uudistaa kirkkoa hyvin radikaalisti. Yksi hänen näkemyksistään oli se, että keskiaikainen gregoriaaninen kirkkolaulu on lakkautettava. Virrenveisuun pitää olla yksinkertaista ja kansanomaista. Tätä Luther ei voinut hyväksyä. Kaunista musiikkia ei saa halveksia. Siksi monien luterilaisten virsien taustalla on gregoriaaninen sävelmä.

Geneven reformaattori Jean Calvin arvosti myös musiikkia ja halusi valjastaa sen evankeliumin palvelukseen. Hän halusi kuitenkin asettaa kirkossa laulettavalle musiikille selvät rajat. Moniääniset laulut eivät olleet toivottavia, koska teksti ei tullut esiin selvästi. Virsien sanojen piti olla myös tiukasti Raamatun mukaisia – virsirunoilijalla oli hyvin rajattu taiteellinen vapaus. Tässä kohtaa Luther on vapaampi ja rohkeampi. Uusia virsiä pitää tehdä jatkuvasti. Pyhä Henki herättää ihmisessä uuden laulun, joka etsii yhä uusia ilmaisukeinoja. Säveltäjän ja runoilijan kutsumus on löytää uusia keinoja ilmaista sitä iloa, jonka usko Kristukseen antaa.

Musiikin herättämä mielihyvä on joskus vaivannut kristittyjä. Kirkkoisä Augustinus

Lutherin tunnetuin virsi on virsikirjassamme 170.

pohti ”Tunnustukset” – kirjassaan, herättääkö seurakunnan veisuu hänessä enemmän iloa kauniin sävelmän vai hurskaiden sanojen puolesta. Pelkästä kauniista musiikista nauttiminen on hänen mielestään turhaa tai suorastaan synnillistä. Luther ei ymmärtänyt tällaisia omantunnontuskia. Eräässä pöytäpuheessaan Luther sanoi: ”Jumala julistaa evankeliumia myös musiikin välityksellä.” Musiikin aiheuttama ilo tai nautinto ei ole synnillistä. Ikään kuin tätä korostaakseen Luther käänsi edellä olevan Kolossalaiskirjeen jakeen ”hengelliset laulut” saksaksi *geistliche, liebliche Lieder*, ”hengelliset, suloiset laulut”. Tämä ajatus voidaan laajentaa koskemaan muutakin kuin musiikkia: Kyky tuottaa kauneutta ja nauttia siitä on uskon seurausta. Ilman uskoa maailma näyttää ankealta paikalta, mutta Kristuksen läpi katseltuna se säteilee Jumalan kirkkautta.

**kirjoittaja,
Miikka Anttila**

**kuvat,
Esa Löytömäki**

Luther tunnettiin musiikin ystävänä.

Forssan kirkon lasimaalauksessa Pyhä äiti Maria itkee kärsivän Kristuksen ristin juurella.
Kuva: Outi Aro-Heinilä.

Pääsiäinen ja passio

Pääsiäisaikaan kuuluvat olennaisesti erilaiset passiot. Passio on sävellysmuoto, jossa kuvataan Jeesuksen kärsimyksiä usein jonkin evankelistan mukaan. Ehkä tunnetuin kärsimysnäytelmä eli passio on Johann Sebastian Bachin Matteus-passio (BWV 244), joka on orkesterille, kuorolle ja solisteille sävelletty, Matteuksen evankeliumiin pohjautuva suurimuotoinen teos.

Pienimuotoinen passio muistuttaa muodoltaan kantaattia, ja on sävelletty soitinyhtyeelle ja yhdelle tai useammalle solistille. G. B. Pergolesin Stabat mater on pienimuotoinen passio, joka kertoo Kristuksen kärsimyksestä Pyhän äidin eli Marian näkökulmasta.

Pyhän äidin tuska Kristuksen ristin juurella

Sopraano **Pauliina Kallio**, mezzosopraano **Outi Aro-Heinilä** ja urkuri **Evi Kant** esittävät italialaisen barokkimestari Giovanni Battista Pergolesin (1710–1736) latinankieliseen, Todi Jacoponen (1230–1306) uskonnolliseen runoon perustuvan teoksen sopraanolle, altolle ja jousiyhtyeelle. Stabat Mater jäi vain 26-vuotiaana kuolleen säveltäjän, urkurin ja viulistin viimeiseksi teokseksi. Aikanaan lauluäänten riipaiseva tunnevoima oli uutta kirkkomusiikissa. Tunnetta korostavat säästävän soitinyhtyeen harmonian pidätykset ja purkaukset. Sama musiikin voima, joka vaikutti jo 1730-luvulla, soi edelleen suoraan sydämeen.

Teoksessa sopraano ja altto kertovat aarioin ja duettoina Marian tuskasta poikansa Jeesuksen ristin juurella. Urut tai soitinyhtye kantavat solisteja ja vahvistavat draaman tunnetta. Runoilija kysyy: ”Voiko kukaan olla itkemättä nähdessään Kristuksen äidin tällaisissa tuskissa?” Loppua kohti teos kääntyy rukoukseksi, jossa pyydetään, että Kristuksen risti puolustaisi, hänen kuolemansa vahvistaisi ja armonsa suojelisi rukoilijaa tuomion päivän koittaessa.

G. B. Pergolesin Stabat Mater esitetään pitkäperjantaina 14.4. klo 18 Kojjärven kirkossa ja lauantaina 15.4. klo 13 Tammelan kirkossa. Kojjärven ja Tammelan kirkoissa sekä urut että akustiikka ovat hyvin erilaiset, joten Stabat Mater kannattaa tulla kuuntelemaan molempiin kirkkoihin. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Yhteisvastuukeräyksen hyväksi myytävä käsiohjelma (10€) sisältää latinankielisen runon käännöksen.

PÄÄSIÄISAJAN TILAISUUDET FORSSAN SEURAKUNNASSA

Palmusunnuntaina 9.4.

- klo 10** **Messu Forssan kirkossa**, I. Mauri Laihorinne, s. Sakari Valkama Kansanlähetyksestä, mus. Ilkka Paavolainen ja Palava Pensas, väärteinä Sannamaria Vinnari ja Anita Kreivi, kirkkokahvit ja tietoisuus Japanista
- klo 13** **Pääsiäisnäytelmä** Forssan seurakuntatalossa (ohj. Eliisa Lintukorpi), kahvio klo 12-15 ja ikoninäyttely

Maanantai 10.4.

- klo 18** ”**Läheistäni kaivaten**”, ilta omaisensa menettäneille Forssan kirkossa, mukana sair.past. Anne Mäkelä, diakoni Satu Pöllänen ja mus. Mirja Paju

Tiistai 11.4.

- klo 14** **Eläkeläisten messu** Forssan kirkossa, s. ja I. Esa Löytömäki, av. Arja Kujala, mus. Outi Aro-Heinilä
- klo 18** **Pääsiäisnäytelmä Forssan seurakuntatalossa**, kahvio klo 17-20 ja ikoninäyttely

Keskiviikko 12.4.

- klo 18** **Sanan ja rukouksen ilta** Forssan kirkossa, musiikkia, puheenvuoroja ja esirukousta

Kiiristorstai 13.4.

- klo 18** **Messu Forssan kirkossa**, I. Heidi Sulkko, s. Sanna Kuisma, av. Eeva Rouvinen ja Teppo Knuutinen, mus. Ilkka Paavolainen ja kirkkokuoro, väärteinä Saara ja Veikko Yli-Krekola; alttari riisutaan lopuksi
- klo 18** **Messu Kojjärven kirkossa**, s. ja I. Mauri Laihorinne, av. Arja Kujala, mus. Outi Aro-Heinilä ja kirkkokuoro

Pitkäperjantai 14.4.

- klo 10** **Sanajumalanpalvelus Forssan kirkossa**, s. ja I. Eikka Kähärä, mus. Ilkka Paavolainen, väärteinä Anja Laurila ja Jorma Pelto-Huikko; kirkko on puettuna mustiin ja urut vaikenavat
- klo 13 ja 15** **Pääsiäisnäytelmä Forssan seurakuntatalossa**, kahvio klo 12-17 ja ikoninäyttely
- klo 18** **Konsertti-ilta Kojjärven kirkossa**, Pergolesin Stabat Mater, mus. Outi Aro-Heinilä ja Pauliina Kallio ja Evi Kant, pappina Eikka Kähärä

Pääsiäissunnuntai 16.4.

- klo 10** **Messu Forssan kirkossa**, I. Heidi Sulkko, s. Esa Löytömäki, mus. Outi Aro-Heinilä, Miia Foncham, pasuuna, väärteinä Mikko Maunu ja Toivo Miettinen
- klo 12** **Messu Kojjärven kirkossa**, s. ja I. Esa Löytömäki, mus. Ilkka Paavolainen
- klo 13 ja 15** **Pääsiäisnäytelmä Forssan seurakuntatalossa**, kahvio klo 12-17 ja ikoninäyttely

2. pääsiäispäivä 17.4.

- klo 10** **Sanajumalanpalvelus Forssan kirkossa**, s. ja I. Eikka Kähärä, mus. Outi Aro-Heinilä, väärteinä Kaija Hakala ja Reino Arppe
- klo 12** **Sanajumalanpalvelus Matkun rukoushuoneella**, pappina Eikka Kähärä ja mus. Outi Aro-Heinilä

Suomi
Finland
100

TORIJUMALANPALVELUS

Sunnuntaina 28.5. klo 10 Forssan torilla

Kirkkoherra Miika Hämäläinen Lahdesta saarnaa, liturgina Esa Löytömäki. Musiikissa Forssan kaupungin soittokunta (joht. Arturo Alvarado), Kukankeittäjät (joht. Natalia Maltizova) sekä kanttori Outi Aro-Heinilä. Väärteinä Marja-Leena Korpela ja Hannu Ylitalo, lapsille oma saarna ja ohjelmaa. Kirkkokahvit. Tervetuloa läheltä ja kaukaa Luojan avoimen taivaan alle Forssan torille! Sateella kuitenkin olemme kirkossa.

Seurakuntaretki

Ahtäri ja Pietarsaari 6.-8.6.

Ilmoittautumiset srk-toimistoon
huhtikuun aikana,
p. 03 41451 klo 9-13.

Retken hinta n. 400 euroa.

Retkellä mukana Marjatta Virtanen ja Anniina Suvilampi.

Kuva: Marianne Christoforou

Päiväkerhoihin ilmoittautuminen kerhovuodeksi 2017–2018

tapahtuu nettisivujen kautta

www.forssanseurakunta.fi

(tapahtumat, kerhot ja ryhmät)

Päiväkerhoihin voivat ilmoittautua
v. 2012- 2014 syntyneet lapset.

Kerhot alkavat 28.8. alkavalla viikolla.

Ryhmästä ilmoitetaan

elokuussa sähköpostilla tai viestillä kotiin.

Tarkempia tietoja ilmoittautumiskaavakkeessa.

Lisätietoja: Tarja-Leena Ylitalo,
varhaiskasvatuksen ohjaaja
tarja-leena.ylitalo@evl.fi tai p. 0503478923

Forssan ev.lut. seurakunta

Musiikista voimaa ja elämäniloa

Musiikkia voi harrastaa monin tavoin. Kuunteleminen on tärkeä taito, mutta tärkeätä on myös tehdä itse musiikkia. Seurakunnassa voi harrastaa musiikkia monin eri tavoin, jos vain intoa riittää.

Irja Laiho kertoo mitä kuorolaulu merkitsee hänelle. Kuva Outi Aro-Heinilä.

Kirkkokuoron juhlapäivä

Forssan kirkkokuoro vietti kakkukahvien merkeissä juhlapäivää 23.2.2017, kun kuoron puheenjohtaja **Aura Petteri** ja sihteeri **Ulla Simperi** ojenisivat **Irja Laiholle** erittäin harvinaisen kirkkokuoroliiton 60-vuotismännen, kunniakirjan ja todistuksen kirkkokuoron kunniajäsenyydestä. Suomen kirkkokuoroliitto myöntää anomuksesta ensimmäisen merkin jäsenilleen kahden kirkkokuorovuoden jälkeen, ja tämän jälkeen merkkejä voi anoa viiden, 10, 20, 30, 40, 50 ja 60 ansiovuoden jälkeen.

Irja kertoi tilaisuudessa, että hän ihaili jo pikku tyttönä Someron kirkon kuoron enkelimäistä laulua ja toivoi hartaasti pääsevänsä jonain päivänä laulamaan kirkkokuoroon. Toive toteutuikin Irjan varttuessa. Perheen perustettuaankin hän pyöräili miehensä kanssa kuoroharjoituksiin Someron kirkolle 16 kilometriä suuntaansa. Ja vielä kun he olivat säässä kuin säässä polkeneet kirkonkylään ja kirkon torni jo näky, piti vielä kiertää sillan kautta joen

yli. Forssaan muutettuaan Irja liittyi Forssan kirkkokuoroon, sillä missä muualla voisi saada niin mukavia ystäviä. Kirkkokuorouraa on nyt takana uskomattomat 63 vuotta! Aivan mahtavaa, Irja!

Kirkkokuorojen konserttimatka Helsinkiin

Forssan ja Kojjärven kirkkokuorot tekevät musiikki- ja konserttimatkan Helsinkiin lauantaina 20.5. Konsertissa esitettävän ohjelmiston ehtii vielä oppia kevään kuoroharjoituksissa. Uudet laulajat ovat siis tervetulleita. Käymme Kampin kappelissa kantelekonertissa, Viikin kartanossa syömässä ja esiinnyimme Malmin kirkossa Malmin seurakunnan kuorojen kanssa. Matkalle mahtuu kuorojen lisäksi mukaan 20 henkeä. Matkan hinta on 35 euroa.

**Tiedustelut ja
ilmoittautumiset**
Outi Aro-Heinilälle,
puh. 040-6647642 tai
outi.aro-heinila@evl.fi.

Kuorouutisia

Yhteislaulu ja erityisesti kuorolaulu tekee ihmiselle hyvää sekä henkisesti että fyysisesti. Aivot saavat virikkeitä, kun opetellaan uusia ja kerrataan vahoja lauluja kuorokavereiden kanssa. Laulaminen on myös fyysinen suoritus, kun mm. keskivartalon poikittaiset vatsalihakset työskentelevät äänentuotossa.

Forssan kirkkokuoro täyttää ensi vuonna 100 vuotta. Kuoro tarvitsee uusia laulajia, jotta voitaisiin järjestää hienot juhlat ja komea 100-vuotiskonsertti. Tarvitsemme vahvistusta erityisesti altoihin, mutta myös miesääniin sekä sopraanoihin. Pienikin ääni on tärkeä, sillä kuorolaulussa joukkovoima jyllää. Tule juhlimaan kanssamme!

Seurakunnan kuoroille järjestetään 25. ja 26.8. Klemelässä rovastikunnallinen kuoroleiri, jossa opettajina ovat seudun kanttorit. Leiri päättyy kuorojen yhteiseen konserttiin 26.8. Kuoroihin voi liittyä myös kesken kauden.

Virsimaraton loppusuoralla

Virsikirja sai lisävihon ja nipun uusia lauluja adventtina 2016. Forssan seurakunnan kanttorit Ilkka ja Outi suunnittelivat Virsikirjan lisävihon laulujen harjoittelua varten viiden etapin virsimaratonin.

He ovat järjestäneet yhdessä Kojjärven ja Forssan kirkkokuorojen kanssa jo neljä leppoisaa virsimatineaa, joissa on harjoiteltu, laulettu, koettu, kuunneltu ja opittu Virsikirjan lisävihon lauluja. **Mirja Paju** huiluineen oli vieraana kahdessa ensimmäisessä matineassa, Outi soitti lisävihon lauluja kanteleella kolmannessa matineassa ja **Miia Foncham** pasuunalla neljännessä. Uusia lauluja on käytetty maratonin aikana myös messuissa. Maratonin viimeinen osa eli messu ja kirkkokahvit 7.5. klo 10 on enää jäljellä. Molemmat kanttorit ja Forssan kirkkokuoro ovat mukana juhlistamassa tätä messua. Maratonin työvoitto hämmöittää toukokuussa.

Iloinen kirkkokuorolainen **Madara Maurina**.
Kuva Outi Aro-Heinilä.

Adressi	14€	MYNNISSÄ Forssan seurakunta- toimistolla
Heijastin	5€	
Pysäköintikiekko	6,90€	
Ostoskassi	9,90€	
Tiskirätti	3,90€	

Kuva: Marianne Christoforou

Kuva: Marianne Christoforou

Lapsi- ja perhetyön tapahtumia

To 13.4. klo 10 Forssan kirkossa

Päiväkerhojen, avoimien päiväkerhojen ja kotona lasta hoitavien pääsiäiskirkko. (kesto n. puoli tuntia)

Klo 18 kiirastorstain ehtoolliskirkossa lapsille omaa ohjelmaa kirkon kryptassa.

Ma 1.5. vappupäivänä klo 12.–14.30 Forssan seurakuntatalossa

Koko perheen toiminnallinen päivä, johon kutsutaan mukaan kaikenikäisiä. Tarjolla simaa ja munkkeja, toimintapajoja, tietoisu Martti Lutherista, ym. Tarjoilusta vapaaehtoinen maksu yhteisvastuukeräykseen. Yhteistyössä Forssan helluntaiseurakunnan kanssa.

Su 21.5. klo 10 Forssan kirkossa

Lapsiperheiden keväinen perhemessu ja toimintakauden päätös. Kaikenikäisiä kutsutaan! Pienet Kukankeittäjät mukana.

19.–20.5. pe ja la Klemelän leirikeskuksesta

Pikkulapsiperheiden äitien ”yhdessä yöni leiri” rentoutuen. Ilmoittautuminen ma 8.5. mennessä www.forssanseurakunta.fi (tapahtumat, kerhot ja ryhmät) Ohjaajina Elise Giren ja Johanna Leino. Tarkemmat tiedot ilmoittautumiskaavakkeessa.

1.–2.7. la-su sekä 3.–4.7. ma-ti toiminnalliset kesäleirit Klemelän leirikeskuksesta. Aikuiset lasten kanssa

Ilmoittautuminen ma 19.6. mennessä www.forssanseurakunta.fi Ilmoittautumisen yhteydessä voi valita leirin, jolle osallistuu. Leireillä on sama ohjelma, joten on tarkoitus, että ilmoitaudutaan ensisijaisesti vain toiselle leirille. Ohjaajina Elise Giren ja Johanna Leino. Tarkemmat tiedot ilmoittautumiskaavakkeessa.

Naimisiin vaikka pienin menoin

Monille pariskunnille voi tulla paineita häiden järjestämisestä. Television hääohjelmat ja häälehdet esittävät isoa kattausta juhlien järjestämisen. Kun arki koittaa, lainavaroin katettu hääjuhla voi nakertaa arkea.

Myös pienesti pääsee naimisiin. Seurakunnissa järjestyy sopiva ajankohta ja erilaisia tiloja kirkonkin lisäksi vihkimiseen. Forssan seurakuntatalon kappeli on kaunis ja kodikas paikka vihkimiseen. Pienimmillään vihkiminen järjestyy kahden todistajan läsnä ollessa, mutta tilaan sopii myös väkeä 20 henkeä.

Kappelia voi myös käyttää ristiäisiin. **Yhteydenotot: p. 03-41451 (klo 9-13)**

Kesis-

kesäkerhot v. 2011-2014
syntyneille lapsille

toimivat 5.-22.6. maanantaista
torstaihin

Seurakuntatalon, Kartanonk.16 klo 9-12
Tölönkodin, Rajakatu 11 klo 13-16

Ilmoittautumisaika kerhoihin 1.4.- 8.5.

www.forssanseurakunta.fi

(tapahtumat, kerhot, ryhmät – löydä sopiva ryhmä - lapset ja perheet - päiväkerhot ja avoimet)

Kerhoissa syödään omia eväitä, ulkoillaan sään salliessa, mutta toimitaan myös sisätiloissa. Ohjaajina toimivat lapsi- ja perhetyöntekijät Elise Giren ja Johanna Leino. Kerhosta ei peritä maksua. Lähetämme ennen kerhon alkua vielä infoa kerhon alkamisesta sähköisesti tai tekstiviestillä. Tarkempia tietoja ohjaajilta saa soittamalla.

elise.giren@evl.fi tai p. 050 5514 931
johanna.leino@evl.fi tai p. 050 5112 614

Forssan ev.lut. seurakunta

Diakoniatyön ohjelmaa

17. ja 18.5.
Eläkeläisten kevätpäivä
Klemelässä.

17.5.
suunniteltu erityisesti palvelutalojen ja hoivakotien asukkaiden tarpeet huomioiden.

11.4. klo 14
Eläkeläisten messu

Forssan kirkossa
(kuljetus tarvittaessa)

23.4.
80 ja 85 v.
täyttävien juhla
seurakuntatalolla
(kutsutilaisuus)

31.5.
Mielensterveysväen
kevätpäivä
Klemelässä

HUOM! Palvelevan puhelimen puhelinnumero on muuttunut!

KIRKON KESKUSTELUAPUA⁺

Luottamuksella, sinua kuunnellen

Puhu, se auttaa.

Palveleva puhelin
0400 22 11 80

Arkinen 18-01,
viikonloppuisin 18-03

Palveleva chat

Palveleva netti

Palveleva kirje
PL 210, 00131 Helsinki

kirkonkeskusteluapua.fi

TIEDOTE FORSSAN JA KOIJÄRVEN HAUDANHOIDON TILAAJILLE

Seurakunnan hoitoon tulevien hautojen hoidosta on sovittava viimeistään huhtikuun aikana, näin saamme kukkatilaukset ajoissa kukkatuomittajalle ja pääsemme nopeammin hautojen kunnostamiseen keväällä.

Huomioitavaa on, että haudan lunastusajan tulee olla voimassa, mikäli siihen otetaan seurakunnan hoito. Haudoilta, joiden lunastusaika on päättynyt, laitetaan tiedote kesän 2017 ajaksi. Jatkossa päätymisistä ilmoitetaan vuosittain myös

kirjeellä, mikäli meillä on voimassa olevat osoitetiedot. Haudan lunastusaikaa voi jatkaa tai haudan voi palauttaa seurakunnalle, jolloin pitää miettiä miten kiven kanssa toimitaan.

Omaisten on myös varmistettava, että haudalla oleva

muistomerkki on suorassa ja tukevasti pystyssä. Tarvittaessa muistomerkki on oikaistava ja tuettava niin, että siitä ei aiheudu tapaturmavaaraa hautausmaan työntekijöille eikä muille hautausmaalla liikkuville.

Lähgestäni kaivatæn ~ rukoushetki

hiljaisen viikon maanantaina
10.4.2017 klo 18
Forssan kirkossa

Mahdollisuus muistaa
kuollutta läheistä
sytyttämällä
tuohuskynttilä tai
tuomalla kukka
rukousalttarille
(tuohuksen tai kukkan
saa kirkosta).

Mukana
sairaalapastori
Anne Mäkelä,
diakoni Satu Pöllänen,
kanttori Mirja Paju

Olet lämpimästi tervetullut!
Forssan ev.-lut. seurakunta

Yhteisvastuu 2017 torjuu ihmiskauppaa.

Keräyksen kansainvälisessä esimerkkiohjelmaassa Jordaniassa yhteisvastuuvain tuetaan Syyriasta sotaa paenneiden nuorten koulutusta ja toimeentuloa, mikä ennaltaehkäisee altistumista ihmiskaupalle ja muulle hyväksikäytölle. Suomessa keräysvain autetaan ihmiskaupan uhreja.

Jordaniassa tukea Syyrian pakolaisille

Pinta-alaltaan lähes neljä kertaa Suomea pienempi Jordania on ottanut vastaan viime vuosina reilut 650 000 virallisesti rekisteröityä pakolaista, kolmanneksi eniten koko maailmassa. Epäviralliset arviot liikkuvat noin 1,4 miljoonan pakolaisen kieppeillä. Yli puolet heistä on alle 18-vuotiaita. Turhautuminen ja vaikeat elinolosuhteet raastavat Syyriasta sotaa paenneiden ihmisten hermoja. Työlupia on äärimmäisen vaikea saada ja pakolaisnuorten jatkokoulutusmahdollisuudet ovat lähes olemattomat. Myös sodan arvet ja huoli Syyriassa edelleen olevista perheenjäsenistä kalvat mieltä. Jordaniassa yhteisvastuuvain tuettavan avustustyön painopisteenä on työllistymistä tukeva koulutus, harrastusmahdollisuudet ja psykososiaalinen tuki noin 12–30-vuotiaille leireillä ja paikallisissa yhteisöissä asuville Syyrian pakolaisille. Avun vie perille Kirkon Ulkomaanapu.

Suomessa yhteisvastuuvain autetaan ihmiskaupan uhreja yhteistyössä **Monika-Naiset liitto ry:n**, **Pakolaisneuvonta ry:n**, **Pro-tukipiste ry:n** ja **Rikosuhripäivystyksen** kanssa. Keräysvain muun muassa kehitetään tukihenkilötoimintaa ja etsivää työtä, vahvistetaan työntekijöiden osaamista tunnistaa ja tavoittaa ihmiskaupan uhreja, tarjotaan kriisiapua, mahdollisuus tulkin käyttöön sekä matalan kynnyksen oikeudellista neuvontaa. Lisätietoja www.yhteisvastuu.fi. Keräysaikaa on vielä huhtikuun loppuun.

Yhteisvastuukeräys on välittänyt apua ja tarjonnut osallistumismahdollisuuksia jo melkein seitsemän vuosikymmenen ajan. Yksi pitkäaikainen ja ahkera forssalainen listakerääjä on Kalevi Jokinen. Kuva Satu Pöllänen.

30-vuotias perheneuvonta

Seurakunnan perheasiain neuvottelukeskuksesta järjestettiin 13.3. avoimet ovet. Silloin juhlistettiin 30-vuotista perheneuvontaa sekä keskuksen uusittuja toimitiloja, jotka sijaitsevat seurakuntatalon kakkoskerroksessa.

Forssassa on saanut kirkon perheneuvontaa jo vuodesta 1978 lähtien. Aluksi kaupungintalolla oli kerran viikossa Hämeenlinnan perheneuvojan **Juhani Muilun** sivuvastaanotto. Ensimmäinen kokopäiväinen työntekijä **Maija Kallinen** aloitti työnsä maaliskuussa 1987.

Neuvottelukeskuksesta saa apua parisuhteen ongelmiin ja erotilanteisiin. Palvelu on tarkoitettu kaikille Forssan seudun asukkaille elämäntapaolosuhteista ja perhemuutoksista riippumatta. Käynnit ovat asiakkaille maksuttomia ja luottamuksellisia.

”Aivan viime vuosina ihmisten asenteet keskusteluapua kohtaan ovat muuttuneet. Enää ei ole hävettävää etsiä

Avoimissa ovissa kohtasivat Forssan perheasiain neuvottelukeskuksen ensimmäinen työntekijä Maija Kallinen sekä nykyiset perheneuvojat Jorma Virtanen, Anja Nwose ja Tuukka Hämäläinen.

tukea. Mitä varhaisemmassa vaiheessa hakee ulkopuolista apua parisuhteen pulmiin, sitä helpompi solmuja on avata”, neuvottelukeskuksen johtaja **Anja Nwose** toteaa. Nwosen

lisäksi keskuksessa työskentelevät perheneuvojat **Tuukka Hämäläinen** ja **Jorma Virtanen**.

Anja Nwose

Tule ristin juurelle

Seurakuntatalossa on harjoiteltu innokkaasti uutta pääsiäisnäytelmää. Tänä vuonna se on Jouni Apajalahden kirjoittama Tiet. Näytelmä on esitetty ensimmäisen kerran televisiossa vuonna 1961, pääosissa Pentti Siimes ja Tea Ista. Sen jälkeen siitä ei ole esittämismerkintöjä. Olemme halunneet kaivaa unohtuneesta tämän puhuttelevan tekstin.

Näytelmässä ristin luo saapuu erilaisia ihmisiä ja pastoriin joutuu pulaan yrittäessään selittää ristin merkitystä. Mutta löytääkö hän oikeat sanat ja kuunteleeko häntä silloinkaan kukaan?

Esitys sopii kaiken ikäisille, mutta eniten se puhuttelee aikuisia. Esityksen on ohjannut Eliisa Lintukorpi ja sen toteuttavat seurakunta sekä Wahren-opisto yhdessä. Esitys on ilmainen ja samalla voi tutustua myös ikonipiiriin näyttelyyn, tehdä ostoksia Lähetysopin tuotteista ja istua kahvikupin äärellä. Kahvilan tuotot ohjataan yhteisvastuukeräykselle.

Esityspaikka on Forssan seurakuntatalo ja esitysajat ovat seuraavat:

Palmusunnuntai	9.4.	klo 13.00
Tiistai	11.4.	klo 18.00
Pitkäperjantai	14.4.	klo 13 ja 15.00
I pääsiäispäivä	16.4.	klo 13.00 ja 15.00.

Mauri Laihorinne

**1.6. KEHITYSVAMMAISTEN GRILLI-ILTA
KAITALAMMILLA TAMMELASSA.**

Perhekerhossa viihdytään

Jokioisten perhekerho on suosituin viikottainen tapahtuma seurakunnassa. Paikalla on usein yli 20 äitiä/ isää/isovanhempaa lapsineen eli yli 60 kerholaista. Yksi vakituinen kerholainen on **Reetta Lintula**, 29 v.

”Aloitin perhekerhossa käynnin ensimmäisen lapseni kanssa, kun hän oli 3 kk ikäinen, noin 9 vuotta sitten. Olen siis todellinen konkari. Nyt olen täällä nuorimman lapseni **Ju-liuksen** 2v, kanssa. Mukanani on myös kaksi hoitolastani.”

Reetta on tullut aina kerhoon, kun on ollut kotona kolmen lastensa kanssa. Perinne on jo pitkä ja kerhosta on muodostunut tärkeä tapahtuma. Kerhopäiväle ei oteta muita menoja.

”Perhekerhosta olen saanut uusia ystäviä, ihan sydänystäviä. Nuorimman lapseni kum-

mitkin ovat tätä kautta tulleet. Samassa elämäntilanteessa olevien kanssa on helppo olla, ymmärrämme toisiamme. Minusta on ihanaa, kun täällä on niin erilaisia äitejä, eri-ikäisiäkin. Täällä kerhossa ei tarvitse jännittää miten pärjää, vaikka olisi useampi lapsi mukana, jokainen auttaa toinen toistaan.”

Lastenhoidon ammattilaisena Reetta itse on usein pitämässä sylissä jonkun vauvaa sillä välin, kun äiti on isomman kanssa vaikka askartelemassa.

”On kiva, kun täällä saa ai-

tin sen olevan, vaikka taattua maaseutua toki! Kunnan komea historia yllätti! Odotan kovasti kevään ja kesän kauneutta!

Mikä on sinulle tärkeää papin työssä?

Pappina minulle on tärkeää, että saan olla tekemisissä olennaisten asioiden kanssa. Että Jumalan Sana, totuus ja armo saavat olla esillä. Mukavaa on tilanteiden vaihtelevuus ja siten improvisoinnin ilo!

Mitä tiedät Forssan seutukunnasta?

Nämä kulmat ovat minulle ennestään aika tuntemattomia. Ensimmäisinä tulivat mieleen maaseutu ja historia tehtaan varjossa.

Mitä harrastat ja miten rentoudut?

Harrastukset ovat musiikillisia ja liikunnallisia. Rentoudun parhaiten luonnon helmassa,

kuisseuraa. Työskennellessäni päivät lasten kanssa, se on tärkeää. Kerhossa on aina ohjattua tekemistä. Tänään maalasimme lasten kanssa sormiväreillä. Täällä oppii myös uusia lauluja ja leikkejä. Ja ihan huippujuttu on ruoka, jonka saamme kerhon lopuksi. Se maksaa aikuisilta 3€, lapsilta ei mitään. Mutta en käy täällä vain ruuan takia. Monta vuotta kuljettiin kerhossa myös eväillä.”

Jokioisten perhekerho koontuu tiistaisin seurakuntatalossa klo 10-11.30, jonka jälkeen on ruokailu.

Reettaa haastatteli diakoni Elina Mettovaara

joko retkellä kunnon eväiden kanssa, tai lenkillä polkuja juosten.

Mitä pääsiäinen merkitsee sinulle?

Pääsiäisen tapahtumista aukeaa minulle koko elämän mielekkyys, merkitys ja tarkoitus. Pääsiäisen tapahtumat kertovat minulle, että Jumala haluaa minunkin elävän tätä elämää ja myös tulevaa iankaikkista elämää Hänen kanssaan.

Minkälaiset pääsiäisterveiset haluat lähettää lukijoille?

Pääsiäisenä saa ottaa kopin Jumalan hyvyydestä. Katso pääsiäisenä Kristusta ristillä, Jumalaa, joka ottaa pois maailman synnin ja lahjoittaa elämän. Me saamme elämän, sillä Kristus ei jäänyt haudattuun, vaan nousi kuolleista. Siihen uskoen saamme Herran perässä mekin nyt kulkea kohti kirkkautta!

PÄÄSIÄISEN TILAISUUDET JOKIOISTEN SEURAKUNNASSA

Pääsiäisen neljä huonetta Jokioisten seurakuntatalossa maanantaina 10.4., tiistaina 11.4. ja keskiviikkona 12.4. klo 18–19.
Keskiviikkona on kierroksen yhteydessä mahdollisuus osallistua myös ehtoolliselle.

Eläkeläisten ehtoollisjumalanpalvelus kirkossa to 13.4. klo 10.
Jyrki Koivisto. Päivi Toikka.

Kiirastorstain messu kirkossa to 13.4. klo 19.
Jyrki Koivisto. Kirkkokuoro, Päivi Toikka.

Pitkäperjantain jumalanpalvelus kirkossa pe 14.4. klo 10.
Mari Mutanen. Päivi Toikka.

Pääsiäispäivän messu kirkossa su 16.4. klo 10.
Liturgia Jyrki Koivisto, saarna Mari Mutanen.
Kirkkokuoro, Päivi Toikka.

2. pääsiäispäivän jumalanpalvelus Latovainion rukoushuoneessa ma 17.4. klo 10.
Jyrki Koivisto. Mukana Jokkis-laulajat, Päivi Toikka.

Piispantarkastusta valmistellaan Jokioisten seurakuntatalossa ke 3.5. klo 17.30 alkaen.

Tarjoilun jälkeen vetäjinä Hanne von Weissenberg ja Jussi Lahti.
Tervetuloa!

JEESUKSEN JALANJÄLJISSÄ

Jokioisten seurakuntatalolla on hiljaisella viikolla pääsiäisen ajan tapahtumat esillä neljässä huoneessa. Voit tulla yksin tai perheesi kanssa tai kutsua mukaasi ystävän kulkemaan Jeesuksen jalanjäljissä.

Kierrokset ovat

maanantaina 10.4., tiistaina 11.4. ja keskiviikkona 12.4. klo 18.00–19.00.
Keskiviikkona kierrokseen sisältyy myös ehtoollinen.
Lähetysbasaarista voi ostaa kahvia ja käsitöitä.

Jokioisten koulut ja seurakunnan päivä- ja perhekerhot käyvät huoneissa päivisin.

TERVETULO!

KUKA OLET?

Kuva: Kati Lämskyjä

Olen **Mari Mutanen**, uusin lainapappi Jokioisilla muutaman kuukauden ajan, maaliskuun alkupuolelta kesän keskelle. Aikaisemmin olen toiminut pappina Etelä-Pohjanmaalla, Kymenlaakrossa ja Etelä-Karjalassa.

Mikä on ensivaikutelmasi Jokioisista?

Minut on otettu Jokioisilla lämpimästi vastaan. Jokioinen olikin isompi paikka kuin odo-

Motoristin kirkkomatka

Jokioinen => Tammela
Helatorstaina 25.5.
Kokoontuminen Jokioisten kirkon pihatuovassa klo 10.30 (tarjolla kahvia).
Sieltä lähdemme klo 11.15 Tammelaan
Saaren kansanpuistoon ulkoilma-jumalanpalvelukseen, joka alkaa klo 12.00.

Yksi seurakunta – monta maailmaa

Otoksia eri maailmoista
Samassakin seurakunnassa eletään monessa maailmassa

14 vuotiaan maailma

Some toimii tiedon lähteenä ja yhteyksien kenttänä. Elämää jaetaan netissä. Menot ja mielipiteet sovitaan siellä. Jopa koulun oppimisympäristö haastaa kodin IT-taidot ja resurssit hankkia oppilaalle hänen tarvitsemansa välineet.

Snapchat, snappi, 10 sek videoita, jotka häviävät vuorokaudessa
Selfieitä jatkuvana syötteenä, tykkäyksiä ja lyhytviestejä
Insta(gram), kuvia, videoita, tykkäyksiä
Whatsapp – viestejä, kuvia, videoita
Youtube – videoiden ihmettelyä
3D VR-lasit – kokeiluasteella

Nuorten vapaa-aika menee harrastuksissa, toisten tuotosten tykkäämisessä, kuulumisten päivittämisessä, toisten sattumusten ihmettelyssä. Poliitiikka ei kiinnosta. Elämykset ja kivoista asioista tykkääminen ovat kaikki kaikessa. Vanhemmat kuljettavat ympäriinsä. On opittu tulemaan valmiiseen pöytään. Työnteko on vanhempien juttu. Ollaan kokemuksellisesti kaukana kirkon elämästä. Me ollaan täällä, kirkko on siellä.

25-40 v työikäisten maailma

Netti on syrjäyttänyt TV:n mutta sanomalehteä luetaan sentään.

Eletään määräaikaissa projekteissa. Pysyvä sitoutuminen on haaste niin työelämässä kuin avioliitossakin. Osa määräaikaaisuudesta on omaa valintaa, osa johtuu sopivan työn tarjonnan niukkuudesta.

Perheen perustamista lykätään. Monille yksin eläminen on tietoinen valinta. Kokeillaan muitakin kuin perinteisiä elämänmalleja. Etsitään kokemuksia ja elämyksiä ja annetaan hetken viedä. Perinteiden merkitys vähäistä. Ei kokemusta yhteisistä arvoista ja yhtenäiskulttuurista. Jokainen on oman elämänsä sankari. Kuntoilu, ruokakulttuurit, matkailu arvossaan. Poliitiikkaan on harvalla vetoa. Kirkko on kiva olla mutta ei jakseta osallistua. Hyväosaisuus ja huono-osaisuus eriytyy ja kasautuu. Työttömyys on liian monille kipeää todellisuutta. Vihreät arvot koetaan plussana.

Facebook – viestitään ystävien kesken
Twitter – lyhyitä kannanottoja vaihtuviin aiheisiin
Instagram – kuvien ja videoiden jakoa
Kuvapalvelut – jaetaan omia kuvia, hankitaan toisten kuvia omaan käyttöön
Uutisia luetaan ja ohjelmia katsotaan netissä

41-63 vuotiaat

Jotain kokemusta yhtenäiskulttuurista ja yhteisistä arvoista jäljellä. On vielä kokemusta pitkäaikaisista työpaikoista. Sitoutuminen voi olla mallista opittua mutta sitä vielä on. Osa on tietoisesti kapinoinut tiedostamiaan arvoja vastaan. Osa vierastaa yksilöllisyyden yletöntä korostamista. Kuulutaan ammattiliittoon. Arvostetaan sodan käynnystä sukupolvea, koska isovanhempien polvi puolusti maata sodassa. Arvostetaan rauhan aikaa ja mahdollisuutta rakentaa maata omalla työllä. Yhteisölliset vapaa-ajan vieton tavat vetävät jonkin verran. Poliitiikan arvoa ymmärretään. Ovat nähneet suomalaisen hyvinvoinnin kasvavan. Kirkkoa arvostetaan, mutta harva vaivautuu osallistumaan seurakunnan elämään.

Sähköposti - viestien, linkkien ja kuvien jakoa
Uutisia luetaan ja ohjelmia katsotaan netissä

Eläkeläiset

Ovat nähneet läheltä sota-ajan niukkuuden. Ymmärtävät myös yhteisöllisyyden arvon. Ovat aina valmiita auttamaan naapuria, sukulaista, ystävää. Eivät ole laskeneet tunteja auttamisessaan. Elämän kuohuista selvinneet ovat sisäistäneet veljeä ei jätetä -ajattelun. Ovat eläneet sitoutunutta elämää. Uskovat ahkeruuteen, hyviin tapoihin, säästäväisyyteen, avioukkolisuuteen. Arvostavat vapaata isänmaata ja veteraanien uhria. Ihmettelevät nuorien käytöstä, vähäistä liikkumista, kännykän käyttöä, tapakulttuurin katoamista, huumeita, lävistyksiä, tatuointeja ja sitä, kuinka vanhukset jätetään yksin. Kirkollisesta elämästä on monia muistoja.

Katsovat mielellään televisiota koska sen yleistymiseen liittyy yhteisöllisiäkin muistoja. Ovat tarinankertojapolvea tai erityisesti miesten osalta jäyhää puurtajasukua. Tunteita ei ole juuri totuttu ilmaisemaan. Tehty työn määrä heijastuu omassa kunnossa ja omassa ruumiissa.

Kun samassa seurakunnassa on monia maailmoja ja monia alakulttuureita, mikään yksi lähestymistapa ei tavoita kaikkia seurakuntalaisia. Tarvitaan erilaisia lähestymistapoja. Seurakunta ei kykene kilpailemaan valtamedian tai kansainvälisen tarjonnan kanssa, ei määrällisesti eikä laadullisesti. Henkilökohtaisen kohtaamisen tasolla seurakunta voi silti tarjota jotain sellaista, joka alkaa olla yhä harvinaisempaa Suomen maassa, ikäryhmästä riippumatta.

Eivät käytä älypuhelinia, internetiä tai sähköpostia, vanhimmat eivät tekstiviestiä tai matkapuhelintakaan.
Asioivat pankissa virkailijan kanssa.
Eivät käytä pankkiautomaattia tai laskuautomaattia tai maksa laskuja internetissä.
Nojautuvat suoramaksuihin tai sukulaisten apuun tietotekniikassa.
Löytävät tutuimmat kanavat televisioon.
Suosivat perinteisiä viestintätapoja.
Lähetävät joulukortteja.

Ikäjaottelut ovat keinotekoisia. Luonnehdinnat ovat yleistyksiä.
Ajatus silti varmaan käy ilmi.

Jyrki Koivisto

Hyppää pois Messupysäkillä!

Jokioisten seurakunnassa käynnistyy seurakuntalaisten toteuttama messu. Sen ovatideoineet ja sen myös toteuttavat seurakuntalaiset. Papin rooliksi jää ehtoollisen asettaminen.

Hankkeen kantavana ideana on JYRKi eli ”Jumalan yhteisö rakentaa kirkkoa”. Tavoitteena on aiempaa yhteisöllisempi koontumisen tapa, jossa jokaisella on mahdollisuus osallistua

tai vain olla mukana toisten seurassa.

Pysäkkiin liittyy nyyttäri-periaatteella toimiva ruokailu tuntia ennen messua. Jokainen voi tuoda tullessaan himpun verran enemmän ruokaa kuin itse söisi. Näin saadaan tarjontaa myös niille, jotka eivät tuo mitään tullessaan.

Messu on pilkottu moduuleihin, joissa vastuunkantajat

vaihtuvat. Messun jälkeen myös jälkityöt tehdään yhdessä.

**Tulevat Messupysäkit
Jokioisten seurakuntatalossa
ovat su 7.5. ja su 4.6.**

**Molemmissa ruokaillaan
klo 16 ja messutaan klo 17.**

Saa poiketa!

Kuva on napattu Messupysäkin valmisteluporukan valmistelupohdintoista Jokioisten srk-talossa. Kuva: Sanni Sipilä.

Juha Koivulahti on Tammelan uusi kirkkoherra

Teksti ja kuva: Päivi Aikasalo

Tammela saa uuden kirkkoherran kun Juha Koivulahti, 47, aloittaa työnsä huhtikuun alussa.

– On hienoa liittyä tämän viran hoitajien arvostettuun joukkoon, toteaa Koivulahti. Minulle on tärkeää tulla tutuksi paikkakunnan ja sen ihmisten kanssa. Olen sosiaalinen ja pidän työstä ihmisten parissa.

Juha Koivulahti syntyi Hyvinkäällä ja hän kouluttautui ensin kirkon nuorisotyönohjaajaksi, sitten papiksi. Koivulahti on toiminut Hyvinkäällä kasvatuksen vastuukappalaisena ja myös Janakkalan kappalaisena. Panssariprikaatin sotilaspastorin tehtävät avasivat uudenlaisen näkökulman papin työhön. Ennen Tammelan tehtävää

hän on toiminut Lopella kirkkoherran sijaisena. Koivulahti asuu Turengissa ja perheeseen kuuluu Maija-puoliso sekä lapset Elias ja Ella.

– Tiedän, että Tammelassa töitä on paljon ja kirkkoherran työ ei ole pelkkää hallintoa.

Juha Koivulahti on jo perehtynyt Tammelan seurakuntaan.

– Tiedän, että täällä ihmiset ovat vahvasti kirkkoon sitoutuneita ja täällä arvostetaan perinteitä. Se on hieno mahdollisuus.

– Kokemukseni on myös se, että työntekijäjoukko on motivoitunut ja hyväntuulinen. Kirkkoherran viran hakuprosessissa huomasin, että luottamushenkilöt ovat asiallisia ja osaavia sekä terveesti uteliaita.

Koivulahti suhtautuu luottavaisesti tulevaisuuteen.

– Kirkossa tapahtuu isoja muutoksia ja ne koskettavat myös Tammelaa. Rukoilen sitä viisautta, mitä tässä tehtävässä tarvitaan. Työni on palvelemista ja johtamista.

TULEVAT TAPAHTUMAT TAMMELAN SEURAKUNNASSA

Pääsiäisajan jumalanpalvelukset Tammelan kirkossa:

- su 9.4. klo 10** palmusunnuntain messu, "Kunnian kuninkaan alennustie"
to 13.4. klo 19 Kiirastorstain iltamessu, "Pyhä ehtoollinen"
pe 14.4. klo 10 Pitkäperjantain sanajumalanpalvelus, "Jumalan karitsa"
la 15.4. klo 22 Pääsiäisyön messu, "Kristus on voittanut kuoleman"
su 16.4. klo 10 Pääsiäispäivän messu, "Kristus on ylösnoussut"
ma 17.4. klo 13 2. Pääsiäispäivän messu Torron kappelilla, "Ylösnouseen kohtaaminen"
su 30.4. klo 10 Partiomessu, Kanttori Tiina-Maria Kauppi, bändi ja kuoro

Pääsiäisajan musiikkia

- Su 9.4 klo 15** Flyygelin ensikonsertti seurakuntakodissa (Neuvoksentie 3) "Kamarimusiikkia kaukaiselle rakastetulle".
Henriikka Teerikangas, käyrätorvi, Robert Näse, baritoni, Minttu Siitonen, piano. Beethovenin, Schubertin ja Schumannin musiikkia.
La 15.4 klo 13 Tammelan kirkossa Pergolesi Stabat Mater.
Pauliina Kallio, sopraano, Outi Aro-Heinilä, sopraano, Evi Kant, urut.
Su 23.4 klo 15 Tammelan kirkossa Reissulaulujen iltapäivä "Kivistä tietä, mutkaista tietä, ylämäkeen". Duo Riikonen & Keinonen.

Lapsiperheille

- Ti 11.4. klo 18** seurakuntakodilla (Neuvoksentie 3) perheiden pääsiäistuokio. Tervetuloa kuulemaan, katsomaan ja kokemaan pääsiäisen tapahtumia.

Helatorstaina 25.5. klo 12

Ulkoilmajumalanpalvelus Saaren kansanpuistossa. Messun jälkeen monenlaista ohjelmaa alueella. Järj Tammelan, Forssan ja Jokioisten seurakunnat. Mukana kuoroja, yhdistyksiä ja yrittäjiä.

Luontoretriitti kesäsunnuntaisin 28.5.; 25.6.; 23.7. ja 27.8.

Vekkilän museotilalla (Kirjurintie 2) **klo 18 – 21.**

Tule yhdessä hiljentymään ja voimaantumaan luonnon äärelle ja seuraamaan luonnon kiertokulkua.

Retriitti alkaa ja päättyy ohjatussa hiljaisuudessa.

Retriitti on maksullinen, sisältää iltateen.

Järjestäjinä Vihreät tassut, Vekkilän museotila ja Tammelan seurakunta

Su 2.7. klo 14

kansanlaulumessu saarnakivellä.

Saarnakivi sijaitsee luonnonkauniilla paikalla Torjärven läheisyydessä.

Paikalle on noin 2 kilometriä Lautaportaasta Kuurilantietä.

Su 16.7 klo 18

Pyhiinvaelluskonsertti Peregrinatio reformaatio 500-juhlavuoden kunniaksi.

Markku Luolajan-Mikkola, barokkisello. Ohjelmassa J.S.Bach.

Su 20.8. klo 10 messu ja kirkkoherra Juha Koivulahden virkaan asettaminen

Tammelan kirkossa sekä kirkkokahvit seurakuntakodilla.

Su 29.10. klo 15

kirkkokuoron 80-vuotisjuhlakonsertti Tammelan kirkossa.

Perhekerhon alttari Tammelan seurakunnasta.
 "Herra on sinun ikuinen valosi ja sinun Jumalasi on sinun kirkkautesi. Sinun aurinkosi ei enää laske eikä kuu katoa, sillä Herra on sinun ainaisena valonasi." (Jes. 60:18-21) Luonnossa kuljemme kohti kevättä, valoa ja lämpöä. Valaiskoon armon aurinko sinunkin elämäsi.
 Kuva: Johanna Sjöblom

Lauluhetki ja arkilounas

Tammelan seurakuntakodilla (Neuvoksentie 3) keskiviikkoisin.

Lauluhetki klo 10.30

Arkilounas klo 11–12

Lounaan hinta 4 euroa aikuisilta, lapset ilmaiseksi.

"KAMARIMUSIIKKIA KAUKAISELLE RAKASTETULLE"

Tammelan seurakuntakodin uuden flyygelin vihkiäiskonsertti

Tammelan seurakuntakodilla su 9.4.2017 klo 15

Henriikka Teerikangas, käyrätorvi

Robert Näse, baritoni

Minttu Siitonen, piano

L. van Beethoven - F. Schubert - R. Schumann

Ohjelma 15€

"Kamarimusiikkia kaukaiselle rakastetulle" –konsertissa tulkitsemme klassikkosäveltäjien rakastettua musiikkia ja myös hieman harvemmin kuultuja teoksia pianon, käyrätorven ja ihmisäänien kautta. Laulut kertovat rakkauteen liittyvästä onnesta, tuskasta ja kaipauksesta. Musiikki on perinteistä, ihanaa keskieuropalaista varhaisromantiikkaa.

Tammelan seurakunta ja Tammelan kulttuuripalvelut

LASTEN VAPPUTAPAHTUMA

TAMMELAN SEURAKUNTAKODILLA

SU 30.4.2017 klo.15.00-17.00

MENOSSA MUKANA LAPSILLE TUTUT

RIESA-PELLE JA POTKULAUTARITARI.

VÄLIAJALLA TARJOLLA SIMAA JA MUNKKEJA.

TAPAHTUMA ON MAKSUTON.

TERVETULOA KOKO PERHE.

Maaseutuyrittäjä ja lampuri Kristiina Liinaharja hoitaa tilaansa Tammelan kirkonkylässä.

Hän haluaa elää lähellä luontoa ja säilyttää elävää historiaa.

– Maatilalla vuoden kiertokulun seuraaminen on tärkeää ja rauhoittavaa.

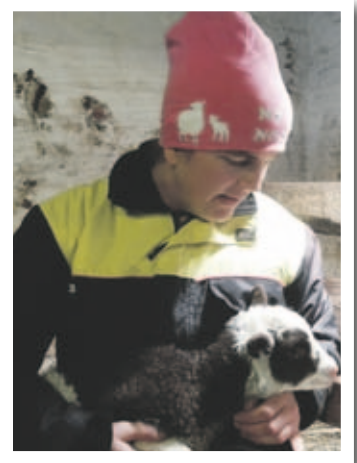
Ilon ja valon juhla

Liinaharjalle pääsiäinen on ilon, elämän ja armon juhla.

– Pääsiäinen on vuoden tärkein juhla. Läheiseni tulevat yhteiseen ruokapöytään, teemme pääsiäispashaa ja valmistamme lammasta pöytään.

Liinaharja haluaa välittää iloista kevään tunnelmaa myös ympärilleen. Siksi Vekkilän tilan pihapiirissä vietetään Kevätkekkereitä toisena pääsiäispäivänä.

– Jo eläinlasten näkeminen poistaa ahdistusta. Siksi meillä on avoimet ovet, tarjolla on esimerkiksi poniratsastusta ja kakkubuffet museolla.

Lampaiden pääsiäissaarna

Liinaharja on juuri kevään korvalla seurannut kymmenien karitsojen syntymää. Samalla hän on toimittanut lukuisia lampaita pääsiäisteuraiksi.

– Eläimeni ovat tuotantoeläimiä, mutta olen halunnut kehittää uusia tapoja tuottaa lihaa eettisesti. Eläimet ovat ihmisen vastuulla.

Lampaista puhuttaessa Liinaharja innostuu.

– Ei ole ihme, että lammas esiintyy niin moneen kertaan myös Raamatussa, puhutaan eksyneestä lampaasta ja hyvästä paimenesta. Lammas

on aivan erilainen kuin muut eläimet, sillä lampaalla on suuri laumaantumisen tarve. Lammas käy oikein hyvin ihmisen vertauskuvaksi.

– Kun lampaat karkaavat, ne eivät päädy mihinkään ja karkeaaminen tuottaa vain hämmennystä, nälkää ja eksymistä. Hukassa olevat lampaat voivat ryhtyä seuraamaan ensimmäistä mahdollista paimeneksi kelpaavaa. Lampaalle paimen on välttämätön, niin myös meille ihmisille. Jeesuksen vertaus hyvästä paimenesta puhuttelee minua aina.

– Sekin on niin totta, että lammas alistuu uhkan edessä ja pedotkin tietävät sen.

Pimeydestä valoon

Liinaharjan pääsiäistä edeltää pitkäperjantai.

– Toivoisin, että voisin löytää elämässäni tilaa myös hiljaisuudelle ja rauhoittumiselle. Olen joutunut elämässäni kohtaamaan kuolemaa, kärsimystä ja pahuutta, mutta juuri sen keskellä Jumalan huolenpito on kantanut. Elämässä ei ole vahinkoja.

– Pääsiäisenä risti on tyhjä. Se muistuttaa, että pahuus ei voittanut eikä voita.

Vekkilän tilan lampolassa vastasyntyneet karitsat mäkiävät. Juuri nyt valmistaudutaan pääsiäiseen ja uuteen kevääseen.

*Kuvat ja teksti:
Päivi Aikasalo*

Tammelan seurakunnan työntekijöitä. Kuva Päivi Aikasalo.

Tervetuloa Tammelan seurakunnan pääsiäisen ajan tapahtumiin.
 Olemme valmistelleet juhlaa ja toivotamme jokaisen seurakuntalaisen lämpimästi tervetulleksi tapahtumiimme.

Emmauksen tiellä
Luuk 24: 13 – 35

Jeesus ilmestyy Emmauksen tiellä

Samana päivänä oli kaksi opetuslasta menossa Emmaus-nimiseen kylään, jonne on Jerusalemissa noin kahden tunnin kävelymatka. He keskustelivat kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut. Heidän siinä puhellessaan ja pohdiskellessaan Jeesus itse liittyi heidän seuraansa ja kulki heidän kanssaan. He eivät kuitenkaan tunteneet häntä, sillä heidän silmänsä olivat kuin sokaistut.

Jeesus kysyi heiltä: ”Mistä te oikein keskustellette, matkamiehet?” He pysähtyivät murheellisina, ja toinen heistä, Kleopas nimeltään, vastasi: ”Taidat olla Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut.”

”Mitä te tarkoitatte?” Jeesus kysyi. He vastasivat: ”Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasarettilaiselle. Se mies oli tosi profeetta, voimallinen sanoissa ja teoissa, sekä Jumalan että kaiken kansan edessä. Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet. Me kuitenkin olimme eläneet siinä toivossa, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Eikä siinä kaikki. Tänään on jo kolmas päivä siitä kun se tapahtui, ja nyt ovat muutamat naiset meidän joukostamme saattaneet meidät kerta kaikkiaan hämmennyksiin. He kävivät varhain aamulla haudalla mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. Sieltä tultuaan he lisäksi kertoivat nähneensä näyn: enkeleitä, jotka sanoivat, että Jeesus elää. Muutamat meistä menivät silloin

haudalle ja totesivat, että asia oli niin kuin naiset olivat sanoneet. Jeesusta he eivät nähneet.”

Silloin Jeesus sanoi heille: ”Voi teitä ymmärtämättömiä! Noinko hitaita te olette uskomaan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet? Juuri niinhän Messiaan piti kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa.” Ja hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.

He olivat jo saapumassa kylään, jonne olivat menossa. Jeesus oli jatkavinaan matkaansa, mutta he estivät häntä lähtemästä ja sanoivat: ”Jää meidän luoksemme. Päivä on jo kääntymässä iltaan.” Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen. Kun hän sitten aterioi heidän kanssaan, hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja antoi sen heille. Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat hänet. Mutta samassa hän jo oli poissa heidän näkyvistään. He sanoivat toisilleen: ”Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän kulkiessamme puhui meille ja opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset?”

Heti paikalla he lähtivät matkaan ja palasivat Jerusalemiin. Siellä olivat koolla yksitoista opetuslasta ja muut heidän joukkoonsa kuuluvat. Nämä sanoivat: ”Herra on todella noussut kuolleista! Hän on ilmestynyt Simonille.” Nuo kaksi puolestaan kertoivat, mitä matkalla oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Emmauksen tiellä opetuslapset kohtasivat ylösnousseen, mutta eivät ensin tunteneet häntä. Voiko minulle käydä samoin? Miten näkisin Kristuksen kasvot tänään? Etten vain minäkin kulkisi ohitse, Kristusta tuntematta. Voisiko Emmauksen tie olla aivan tavallinen arkipäivä, tämä päivä, tämän päivän matka ja nämä ihmiset, jotka kohtaan.

Päätän lähteä Emmauksen tielle, vaikka on tavallinen kolea keskiviikkopäivä ja minulla on työmatka kaupunkiin. Ennen lähtöäni luen tekstin Emmauksen tien kulkijoista. Keitä kohtaisin ja kenessä näkisin Kristuksen kasvot? Kuka opettaisi minulle jotain olennaista? Päätän tällä matkalla aivan erityisesti ajatuksissani ja rukouksissani siunata kaikkia vastaantulijoita.

Tie rautatieasemalle on hiljainen. Aamuinen kävelijän sauvat kopisevat asfalttiin. Siunatkoon Jumala sinun päiväsi. Lisää ulkoilijoita. Asemalle kertyy ihmisiä, perhe keskustele kovaäänisesti ja lapsia komennellaan. Siunatkoon teitä kaikkivaltias ja armollinen Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Junan ravintolavaunussa mies puhuu puhelimeen ja sopii kokousaikoja. Äiti tulee pientä tyttöä kantaen ja tyttö opettelee syömään perunasosetta. Siunausta.

Luen aamun viestit ja postit kännykästäni. Ystävänä on kriisissä parisuhteessaan, toinen meinaan väsyä lasten hoitamiseen, kolmas on ollut mielessäni ja ajatuksissani koko eilisen päivän. Pyydän siunausta. Välitän rohkaisun sanoja.

Rastatukkainen nuori mies työntää lastenvaunuja asemalaiturilla. En voi tietää, mitä hänen elämään kuuluu, mutta rukoilen siunausta. Joukko pitkätukkaisia poikia kantaa suuria soittimia kasseissaan ja rokki soi kovalla äänellä. Koulupojat kävelevät kadulla katse kännykässä, meneillään

taitaa olla Pokemon-jahti. Teinitytöt kävelevät pinkeissä farkuissaan koko kadun leveydeltä. Toppatakkiin pukeutunut ikäihminen työntää rullaattoria ja vanha mies kulkee ontuen. Pariskunta kävelee käsi kädessä. Jokainen keskellä omaa elämänsä. Siunaan heitä.

Haalareihin ja neonvihreisiin huomioliivieihin sonnustautuneet miehet korjaavat mainosteippauksia. Siunausta. Nuori kerjäläisnainen on polvistunut kadulle. Voi, kerjäläiset ovat minun heikko kohtani, en ole koskaan osannut suhtautua heihin. Vaivaannun ja kävelen ohi. Rukoilen siunausta, mutta riittääkö se? Hetken kuluttua ohitan toisen nuoren kerjäläistyön. Takaani tulee resuinen suomalaismies ja huutaa naiselle: ”Hävetkää.” Tälle naiselle minun on pakko antaa rahaa. Tunnen myötähäpeää huutajan puolesta, mutta en osaa sanoa mitään.

Lounaskeittoa syödessäni ihailen samalla kaupunkimaisemaa ja viereisessä pöydässä kolme rouvaa nauttii leivoskahveja. Siunausta. Kännykäni piippaa rohkaisevaa viestiä ystävältäni. Yllättäen tapaan ihmisen, joka sanoo tuntevansa minut. Meillä on hyvä keskustelu, kiitos seurasta ja siunausta.

Lisää vastaantulijoita. Ihmisiä elämänsä kriisissä, ihmisiä elämänsä arjessa. Vielä illalla ahdistuksensa kanssa kamppaileva nuori nainen poikkeaa kylään ja iltateelle. Minun Emmauksen tieni oli aivan tavallinen työpäivä. Yhteisen ehtoollisen saa korvata salaattirasia, jonka vien vielä iltamyöhään naapuriin yksinhuoltajaäidille. Uskon, että toisia siunatessaan tulee itse aivan erityisellä tavalla siunatuksi. Toivon, että en matkallani kulkenut Kristuksen ohi. Tänä päivänä minulla oli erityisen paljon merkityksellisiä kohtaamisia, minä itse sain paljon.

Päivi Aikasalo

Nareeman rakastaa valokuvausta

19-vuotias Nareeman käy englannintunneilla Kirkon Ulkomaanavun toimipisteessä Za'atarin pakolaisleirissä Jordaniassa. Koulussa hän ei enää ole, sillä lähistöllä ei ole jatkokoulutusmahdollisuuksia. Leirillä Nareeman on kuitenkin oppinut taitavaksi valokuvaajaksi.

Nareeman pakeni Syyriasta Jordaniaan jo reilut neljä vuotta sitten ja on asunut äitinsä, isänsä ja kuuden sisaruksensa kanssa Za'atarin pakolaisleirissä sen avaamisesta lähtien. – Isä ei olisi halunnut lähteä kotoa, mutta suostui lopulta, koska pelkäsi erityisesti meidän tyttöjen turvallisuuden puolesta, Nareeman sanoo.

Alku pakolaisleirissä tuntui toivottomalta. Nareeman kertoo,

ettei alueella ollut juuri mitään palveluja ja ihmiset juoksivat tankkiautoille hakemaan vettä. Kesästä 2012 leirin olosuhteet ovat muuttuneet paljon paremmiksi. Teltat ovat vaihtuneet parakkeihin, alueella on sähköt, vesijohdot ja viemärointi sekä pariisilaisen kaimansa mukaan nimetty kauppakatu Champs-Élysées, jonka varrelle syyrialaiset ovat perustaneet huimat 3 000 pikkukauppaa. Palveluja tarvitaan, sillä Za'atarissa noin 5,5 neliökilometrin alueella asuu noin 80 000 ihmistä.

Vaikka tilanne on parantunut, elämä leirillä, keskellä autiomaata on hyvin raskasta. Kesäaikaan paahtava kuumuus ja tuulessa pölyävä hiekka tekevät olosuhteista äärimmäisen tukalat. Talvella taas

on kylmä. Sadevesi valuu sisään parakkeihin ja tekee maasta liejuista mössöä. Nareemanin mukaan alueella on myös häirintää ja toisinaan häntä pelottaa kävellä leirissä yksin.

Jatkokoulutusmahdollisuuksien, työn ja toivoa antavan mielekkään tekemisen puute on kuitenkin pakolaisleirissä asuvien nuorten suurin ongelma. Nareemanin arjen henkireikiä ovat englannintunnit, joihin hän osallistuu Kirkon Ulkomaanavun toimipisteessä Za'atarin leirissä sekä valokuvaus, jota hän pääsi opiskelemaan leirissä toimivan toisen kansalaisjärjestön työpajassa.

Nareemanin silmät syttyvät loistamaan, kun puhutaan valokuvauksesta. Hänen opettajan-

sa piti tyttöä niin innokkaana ja taitavana kuvaajana, että hankki hänelle vanhan digikameran. Nareemanin kuva äänestettiin lukuisien kuvien joukosta myös nuorten valokuvaprojektista tehdyn kirjan kansikuvaksi ja siitä hän on suunnattoman ylpeä. Nareeman näyttää kameransa ruudulta taidokkaita kuvia, jotka kertovat leirin elämästä. – Pidän valokuvauksesta, koska haluan katsoa ihmisiä silmiin, Nareeman vastaa arvoitukseksi ja kertoo haaveilevansa journalistin työstä.

teksti: Salla Peltonen

YHTEISVASTUU

